

Divoká Šárka

Oblast:	Střední Čechy
Místo:	V Praze
Skála:	Buližník a prvohorní břidlice
Výška skal:	15 - 30 m
Technika lezení:	Lišty
Jištění:	skoby, vklíněnce, kruhy, borháky
Obtížnost:	II - VII (UIAA nebo stará klas.)

Autor: Jan Novotný a kolektiv (1986)

Přístup: SZ část Prahy - Vokovice.

Autem: Do stejného místa jako hromadnou dopravou.

Hromadnou dopravou: Z konečné zastávky tramvaje 2 a 26 Divoká Šárka, dolů kolem Mekáče, po schodech dolů, doleva kolem skal (ne tedy směr Džbán), kolem koupaliště pod Dívčí skok, kolem hostince. Za mostkem prudce vzhůru pod skálu. K Brentě a Dívčímu skoku od hostince doprava.

Bydlení a občerstvování: Hostinec Dívčí skok (H). Nepravidelně otevřen.

Lezecká omezení:

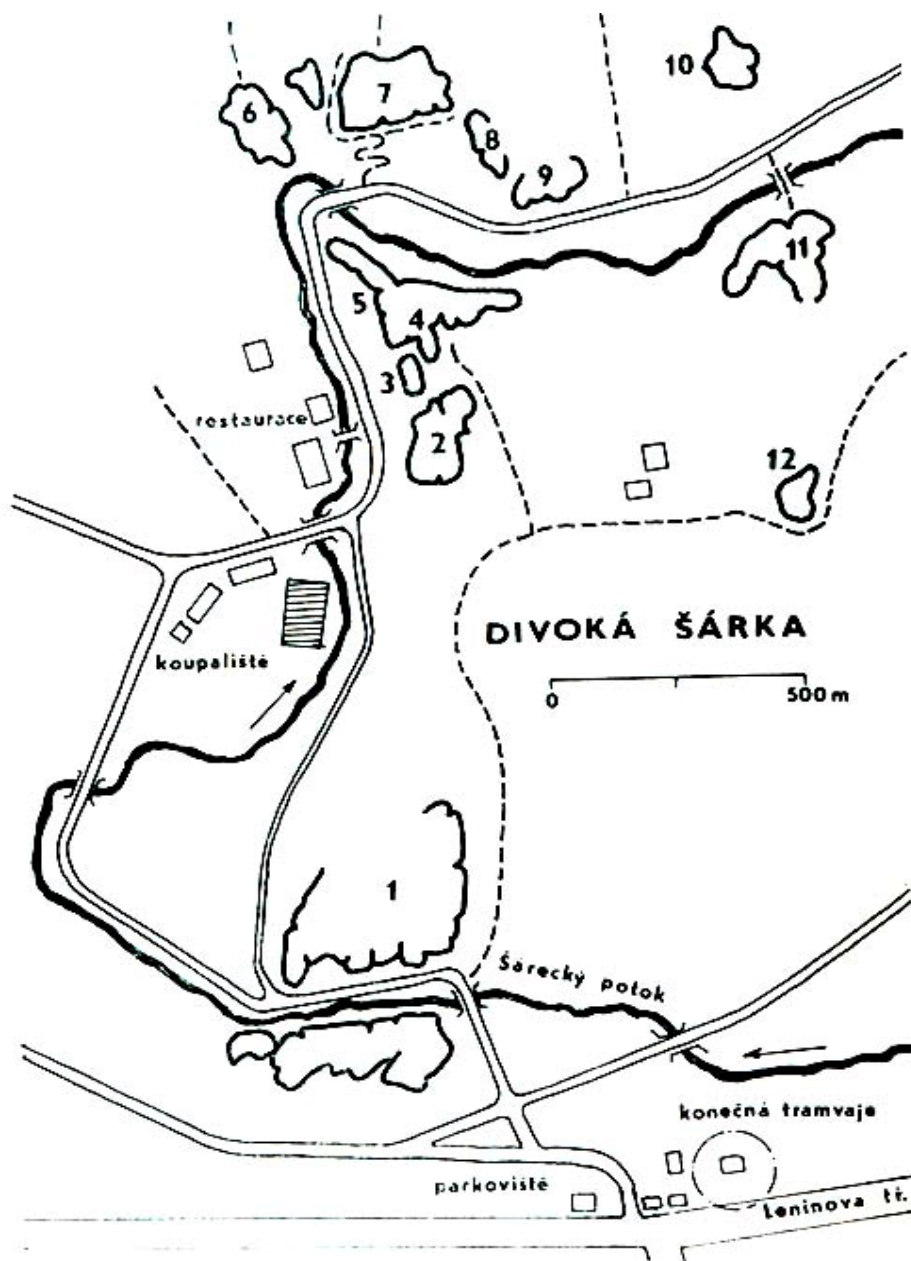
Jedná se o Přírodní rezervaci. Lezení je povoleno jen organizovaným lezcům na základě výjimky. Dost často jsou zde kontroly ze strany ochranářů. Žádné časové omezení. Přestože v některých starších průvodcích jsou popsány výstupy i na začátku údolí, je nyní povoleno lezení jen v oblasti Brenta (písmeno B na mapce), Dívčí skok (D) a Žabák (Ž). Ochránáři tu docela pruděj.

Součást dlouhého šáreckého údolí. Leze se ve třech lokalitách.

V poslední době tu vzniklo několik výrazně těžších projektů s novými nýty. Jsou to však ale spíše bouldery - jen pár kroků. Ze všech cest se schází.

Neslaňovat od borovičky na balkóně nad Malou poštou!!!

Celkové schéma

1. Brána Šárky a soutěska Džbán	7. Žabák
2. Brenta	8. Žabí skála
3. Skály mezi Brentou a Dívčím skokem	9. Zedkovy bloky
4. Skály nad údolíčkem pod Komnou	10. Čertovy nohavice
5. Dívčí skok (Koruna Šárky)	11. Poslední skála
6. Černé věže	12. Padák

Brenta

Vysoký skalní útvar na pravé straně údolí přímo proti výletní restauraci, oddělený od cesty pásem lesa. Spadá stěnami k Z. Střední část masívu tvoří stupňovitý, málo výrazný hřebínek a nesourodý, značně porostlý skalní terén. Vrchol tvoří kolmá Červená Jehla. Brentou vedou výstupy, které lze vzájemně kombinovat v různých variantách.

1. Dolní stěna Brenty: Stěnu lze prostoupit pěti způsoby:

- a) Maturita IV** - Vytlačujícím zářezem na levý okraji na ostrou hranu. Na jejím konci přes další nízký zářez (břízka) na šikmou hladkou plotnu a po ní šikmo doprava do sedélka pod střed, výšvihem.
- b) Mokry zlábek V** - Strmým, dole převislým žlábkem vpravo od hrany do lámavé stěnky. Tou na úzkou lávku pod převislým blokem (skoba). Vodorovným traversem exponovaně podél vytlačující skály na plošinku vpravo a přes strmé bloky přímo vzhůru do sedélka pod střed, výšvihem.
- c) Normálka III** - Nástup do členité plotny pod střechovitým převisem. Plotnou šikmo doleva vzhůru na vrchol hrany (břízka). Za ní přes nízké kolmé stonky a hladkou šikmou plotnu k sedélku pod střed, výšvihem.
- d) Střecha VI** - Koutem pod střechovitý převis, doprava na hranu (kruh) a přímo přes převis (skoba) na plosinku. Odtud dále jako u b).
- e) Kuttův kout VI** - Výstup stěnkou vpravo od dolní stěny Brenty. Spárkou v kolmém mechovitém koutu na hřebínek. Po něm doleva vzhůru, dále trhlinou a přes bloky k sedélku pod stř. výšvihem.

2. Střední výšvih Ze sedélka pod výšvihem je průstup možný ve třech krátkých variantách:

- a) Normálka II** - Přes stupeň na hladkou šikmou plotnu (vpravo skoba), hladkou nízkou stěnkou vlevo na hranu a nad výšvih.
- b) Plotna IV** - Přes stupeň na hladkou šikmou plotnu (skoba), po ní šikmo doprava a krátkým převislým zářezem nad výšvih.
- c) Komínek IV** - Komínkovitým zářezem vpravo přes dva převislé schody a jako u b) nad výšvih.

3. Červená Jehla. Z hřebínku nad středním výšvihem pokračuje výstup čtyřmi hlavními variantami, další výstup vede z náhorní (V) strany:

- a) Normálka III** - Po stupňovitém, výše strmějším hřebeni doleva vzhůru pod převis. Pod ním exponovaně, ale snadným traversem doprava přes hladkou plotnu na plošinu. Plotnami vrcholového bloku poněkud doleva na vrchol.
- b) Zelený kut IV** - Po hřebeni pod mělký kout tvořený strmými hladkými plotnami. Přes ně na plošinku a jako u a) na vrchol.
- c) Šikmá plotna IV** - Vpravo od hřebenu do zářezu, nad nímž vybíhají šikmo doprava vzhůru hladké plotny. Přes ně šikmým traversem na JZ hranu a po ní na plošinu. Jako u předcházejících cest na vrchol.
- d) Jižní spára VI** - Kteroukoli z předcházejících cest na plošinu pod vrcholovým

blokem. Traversem doprava za hranu a kolmou J stěnkou podél šikmé spáry (kruh) a přes převis na vrchol. I. Bortel - M. Meyer, 1965.

e) **Náhorní VI** - Z náhorní strany Červené jehly jemně členěnou stěnkou přes vytlačující hranu doleva ke kruhu na výstupu d) a odtud přes převis na vrchol. P. Schwarz, 1976.

Skály nad údolíčkem pod korunou

- 1. Západní kout IV** - Výrazným koutem v pravé části stěny nebo plotnami vpravo pod horní převislou část a přes nízký převis podél spárky na vrchol.
- 2. Zapadni plotny V** - Nástup na úpatí hrany výše od kouta. Lišejníkovitými plotnami podél trhliny šikmo doleva a přes převislé stupně na vrchol.
- 3. Převis reprezentantů. VI** - Pravou částí širokého kouta ve středu stěny na jeho konec, doprava přes hladkou plotnu pod vrcholový převis a přímo přes něj podél spárky (nesplést si ji se členitým zářezem vpravo) na vrchol.
- 4. Slaňovací stěnka IV** - Výstup v levé části bariéry. Dole hladkou stěnkou, uprostřed podél spárky (na konci břizka) a posléze zářezem vpravo na vrchol.
- 5. Žebírko II** - Žebírkem na pravé straně úzkého žlebu, který odděluje Skály nad údolíčkem od Dívčího skoku, až k vrcholové stěnce. Po úzké lávce travers doleva a skloněným zářezem na vrchol.

Skály mezi Brentou a Dívčím skokem

Popis: Ve vrcholových částech strmého skalnatého a zarostlém svahu mezi Brentou a Dívčím skokem je několik skalních útvarů a nižších stěnek, na nichž lze absolvovat řadu krátkých, většinou těžkých a nezajištěných výstupů. Ve směru od Brenty se tyto útvary nazývají: *Mitra*, *Ostrá věžička*, *Soudek*, *Hranatá věž*, *Štítek*, *Poslední věž*. Proti stavení za výletní restaurací se tyčí přímo nad pravým okrajem cesty strmá a poměrně vysoká *Stěna sebevrahů*, rovněž s možností výstupů, které však v celé této části nejsou významné.

Dívčí skok

Popis: Vysoký skalní útvar na pravé straně údolí za restaurací. Téměř 2/3 masívu tvoří stupňovitá a zarostlá předskali. Nad nimi se zvedá rozložitá vrcholová pyramida, která tvoří přirozenou dominantu Divoké Šárky, zvanou též Koruna Šárky. Spadá k J a Z kolmými, ale opět poměrně členitými stěnami. Doprava od vrcholové pyramidy vybíhá skalní bariéra Skály nad údolíčkem pod Korunou, která spadá stěnami k Z. Z vrcholu Dívčího skoku spadá pak směrem k SZ členitý hřeben, který končí nad ohybem údolí. S stěnu tvoří strmý zalesněný svah, přerušovaný ve střední, části kolmou skalní stěnou. Výstupy popisujeme zprava doleva.

Dívčí skok - J stěna

1. Jižní rys III - výstup kolmou spárou protínající střed stěny. Nástup z výklenku pod spárou, do které buď přímo přes převis, nebo snáze vlevo po stupních. Podél spáry na lávku pod vrcholovým blokem a přes něj na vrchol.

2. Západní kout IV - Výrazným koutem v pravé části stěny nebo plotnami vpravo pod horní převislou část a přes nízký převis podél spárky n.v.

Dívčí skok - Z stěna

1. Komínek II - Přes stupně pod komínek v pravé části stěny. Vzpíráním kolem vklíněných balvanů na plošinku (bříza) a po skloněné plotně lehce na vrchol.

2. Červený kroužek - Výstup stěnou vlevo od komínku ve čtyřech variantách:

a) Pravá hrana V - Nástup asi 1 m od pravé hrany. Červeně zbarvenou a převislou skálou na kolmou plotnu a po ní poněkud doleva na horní část hrany. Po té na vrchol.

b) Diagonální V - Nástup jako u předcházející cesty. Nad převislou skálou těžkým traversem doleva ke skalnímu zubu (nad ním kruh). Krátce přímo vzhůru, pak šikmo doprava pod vytlačující skálou na hranu. Nejprve po hraně, pak puklinou v hladké plotně vodorovným exponovaným traversem doleva až na okraj vrcholového bloku. Po jeho ostří na vrchol.

c) Normálka V - Hladkou plotnou ve středu stěny ke skalnímu zubu a na hladkou římsu (kruh). Šikmo doprava pod vytlačující skálou jako u předcházející varianty na hranu a po ní na vrchol.

d) Kozákova cesta IV - Jako u předcházející varianty ke kruhu. Odtud travers doleva (bez opor pro nohy) k vydutíně (skoba). Šikmo doprava přes převis a stěnkou na vrchol. J. Kozák s druhy, 1959.

3. Kout V - Silně vytlačujícím koutem ve středu stěny s využitím spáry (skoba) do zářezu a jím na vrchol.

4. Trhlina IV - Koutem vlevo od předcházející cesty pod převislý stupeň (břízka). Odtud:

a) Přímo IV – Přímo přes převis do spáry a podél ní na vrchol.

b) Krátký travers III - Krátkým traversem pod převisem doleva trhlinou a koutem na vrchol.

5. SZ hřeben III - Nejdelší šarecký hřeben od severozápadu. Zdvihá se přímo od asfaltové cesty nad restaurací. Lezeme přes několik věžiček a sedélek s mnoha variantami. Obtížnost je II-III. Celkem se vyleze okolo pěti délek lana. Hřeben začíná nad ohbím cesty v údolí. Přímo hřebenem přes několik výšvihů, řadu věžiček a skalních bloků s možností nejrůznějších variant přeletů i obcházení až pod vrcholový výšvih. Hranou vpravo, stěnkami vlevo.

Dívčí skok - S stěna

Strmé a zalesněné S svahy Dívčího skoku přerušuje uprostřed kolmá 15 m vysoká stěna, kterou vedou dva výstupy:

- 1. Velká křížová VI** - Výstup spárou v l. části stěny. Travnatým komínem na plošinku pod stěnou. Podél spáry (skoba) až do její horní části. Překrok na hranu vpravo a při ní do travnatého terénu nad stěnou.
- 2. Malá křížová V** - Výstup spárou v pravé části stěny. Přes travnaté stupně pod stěnu a traversem doprava ke spáře. Spárou téměř po celé délce převisu na vrchol stěny.

Hřeben Černých věží

Hřebenovitý skalní útvar vlevo nad ohybem cesty v údolí, zadní Divoké Šárky. Hřeben stoupá šikmo doleva vzhůru a tvoří jej charakteristické černé skalní bloky, zvláště v horní části. Od ohybu cesty je oddělen zalesněným svahem, z prava jej ohraničuje strmý žlab. Hřebenem vede výstup v několika variantách.

1. Hřebenovka II – IV - Nástup ve středu trojúhelníkové kolmé stěny. Převisem doleva kolem odštěpené desky na skloněnou římsu. Přímo vzhůru lámavým žlábkem, hladkou stěnkou doleva a zářezem na vrchol. Přímo po hřebenu stále vlevo přes skalní stupně a balvany pod Malou Černou věž (II.) Lámavou J stěnkou (IV.) na podélný stupeň a poněkud doleva na vrchol věže. Z vrcholu doleva a strmějším sestupem pod Velkou Černou věž, jejíž J a Z stěnou vede několik výstupů:

- a) Žlabem III** - Přes nízký převislý schod do strmého drolivého žlabu vpravo J stěny a tudy na vrchol.
- b) Středem J stěny V – VI** - Převislou koutovou spárou pod vrcholový převis. Odtud buď přímo přes převis (skoba), nebo exponovaným traversem doprava za hranu a krátkou stěnkou na vrchol.
- c) Z stěnou IV** - Strmým žlábkem do stěny, travers doprava a krátkým převislým komínkem na vrchol.

Skály mezi hřebenem Černých věží a Žabákem

Mezi Černými věžemi a Žabákem je řada nižších skalních útvarů s kolmými stěnkami spadajícími do údolí. Vede jimi několik krátkých výstupů, vesměs obtížnějších, které mají jen cvičný význam. Ze středu rokle mezi Černými věžemi a Žabákem vyrůstá členitý skalní pilíř, který tvoří v dolní části tři kolmé stěny oddělené plošinami a v horní části pak dva převislé skalní bloky. Pilířem lze uskutečnit souvislejší výstup buď s přelézáním středních částí stěnek a bloků (místa IV-V), nebo s obcházením obtížnějších míst (místa II-III). Přes nejvyšší skalní blok vedou dva popsané výstupy jeho J strmými partiemi:

- 1. Nová cesta V** - Koutem v pravé části asi 5 m vzhůru, překrok doleva (skoba), vztyčením k další skobě, traversem doleva (2 skoby) a poté doprava na hranu. Plotnou snadno na vrchol.
- 2. Přímá cesta VI** - V levé části stěny pod převis (hodiny), přímo přes něj vzhůru (2 skoby z předcházející cesty) a opět přímo na vrchol.

Dolní bariéra Žabáka - Z stěna

- 1. Západní komínek IV.** komínkem v l. části stěny vzpíráním a přes převis do stupňovitého terénu, jím na plošinu.
- 2. Cesta W. Ginzela VI.** od l. okraje kolmé stěny hladkou převislou stěnkou šikmo dopr. vzhůru (kruh), přímo vzhůru (kruh) na poličku a přes krátkou stěnkou na plošinu.
- 3. Cesta M. Albrechta VI.** přímo středem stěny (2 kruhy) podél tenké trhliny na poličku a krátkou stěnkou na plošinu.

Dolní bariéra Žabáka - J stěna

- 1. JZ Hrana III** - Krátkou kolmou stěnkou nebo snadněji stupni vl. na hranu. Stále po hraně, popř. s využitím okraje dvou polic vpr. a po stupních na plošinu.
- 2. Žlutá stěna IV** - Nástup asi 2m od hrany (žlutě zbarvená skála), přímo stěnou na druhou polici, dále vytlačující stěnkou nebo spárkou vpr. na skalní stupně a po nich na plošinu.
- 3. Traversník III** - Nástup do šikmé rampy vedoucí dol. vzhůru na jz hranu. po rampě kolem vytlačujícího balvanu do horní části hrany a po ní na plošinu.
- 4. Malá poštolka IV** - Rampou ke koutu v l. části stěny jím přes převis a podél spárky na polici (skoba) koutem podél trhliny a přes několik stupňů na plošinu.
- 5. Střední poštolka IV** - Přev. stěnkou mezi poštolkami přes 2 skoby na plošinu.
- 6. Velká poštolka V** - Nástup na úpatí rampy, přes hladkou v dolní části převislou

stěnku na úzkou lištu. krátkou stěnkou do kouta a pod převis (skoba) dopr. na hr. a po ní na římsu.

7. Travers mezi poštolkami V - Mezi poštolkami velkou poštolkou pod převis (skoba) odtud vodorovným traversem stěnou dol. pod převisem (2 skoby) na hr. a z té na polici malou poštolkou na plošinu.

8. Střední pilíř III - Vysokými kolmými stupni pilíře ve střední části J stěny, výše již ustupujícím terénem na římsu nad dolní bariérou.

9. Zedkův převis VI - Hladkou a převislou stěnkou v pravé části J stěny k zárezu (skoba). další převislou stěnkou na lištu, krátce doleva na římsu.

10. Šikmá polička IV - Nástup na úpatí kouta v pr. části stěny, travers úzkou poličkou dol. vzhůru až pod druhou stěnkou, dále jako zedkův převis.

11. Normálka III - Nástup na úpatí kouta v pr. části stěny, stěnkou vl od kouta pod převis, trav. dol. na polici (břízka). z ní krátkým dole vytlačujícím komínkem za skalní blok.

12. Kroužek V - Výstup koutem v pr. části stěny. koutem pod převis (kruh). přes něj podél spárky na skalní stupně a po nich na plošinu.

13. Opičí stěna V - Kolmou z části převislou stěnou v pr. části dolní bariéry vzhůru (skoba) a pře další krátkou stěnkou na její vrchol.

14. Opičí hrana 6+ (UIAA) – Hranou mezi Kroužkem a Opičí Stěnkou přes nýt ke skalnímu bloku.

Žabák - střední část

Všechny výstupy mají nástup z římsy, která protíná masív Žabáka nad dolní bariérou a vedou nesourodým terénem

1. Západní pilíř III - Z plošiny nad jihozápadní hranou po lávce doleva pod pilíř jeho středem na malou plošinku, poté stěnkou na další šikmou plošinku a doleva pod výraznou věžičku - Paličku po její jižní hraně přes převis na vrchol.

2. Drolivá a dámská stěnka IV - Nástup ze střední římsy. kolmou lámavější a místy převislou stěnkou na plošinu pod další - dámskou stěnkou, jejím středem po dobrých a pevných stupních na plošinu, z té přes nízku a hladnou stěnkou středem nebo vlevo pod vrcholovou pyramidu.

3. Prostřední kout II - Ze stanovité za skalním blokem krátkou stěnkou a poté dlouhým a místy travnatým koutem nebo lépe po jeho hraně na plošinu pod dámskou. Jejím obejitím zprava pod vrcholovou pyramidu.

4. Prostřední hrot IV - Nástup ze skalního hrotu v pravé části římsy, která se zde

zužuje, nejprve mírně převislou dále ustupující stěnkou na polici z té pod vrcholovou pyramidou.

5. Gotické okno 6 (UIAA) - středem hladké šikmé plochy pod střechovitý převis kruh (dříve skoba) rozporem v převislé stěně (skoba) a vzpíráním přímo přes střechu a skalní blok na stanoviště (břízka). Slaňovací okno.

Žabák - vrcholová pyramida

1. Západní převis V - Přes skalní stupně pod převis v pravé části Z části vrch. pyramidy. vzporem přes převis (snadněji vlevo) a lámavější stěnkou na vrchol.

2. Normálka III - Zleva krátkým úzkým komínkem nebo jeho pravou hranou na skalního koně, kolmou stěnkou vpravo od spárky do zářezu (skoba) a jím na vrchol.

3. Jižní stěna IV - Nástup ve spádnici l. části vrcholového bloku kolmou stěnkou na skalního koně a jako normálka na vrchol.

4. Dunící bloky V - Přímo středem plotny (borhák) na skalního koně a odtud přímo přes převis ke slaňovacímu řetězu a borháku.

5. Těžká hrana VI - Nástup doprava hranou bloku, který tvoří skalního koně, po jemně členěné hraně (skoba) na koně, zářezem vpravo na plošinku, krátkým traversem doleva na hranu vrcholového bloku a tou na vrchol exp.

6. Komín IV - Komínem v dolní části pyramidy zprava (skoba) přes vklíněný balvan na koně po něm travers doleva a libovolně na vrchol.

7. Karouškova cesta VI - Podél málo výrazné spárky v levé části stěny skalního bloku. Traverz doleva pod převis v pyramidě (2 skoby) hranou a vytlačujícím zářezem na vrchol.

8. Žabí rys VI - Nástup koutem vpravo od komína trhlinou a ostrým zářezem ke stanovišti s dvěma skobami a jako Karouškova cesta na vrchol.

9. Divadelní výstup V - Stěnou bloku vpravo od vrcholové pyramidy. Krátkou stěnkou pod převis (skoba) a odtud:

a) přímo přes převis spárou a stěnkou na vrchol bloku.

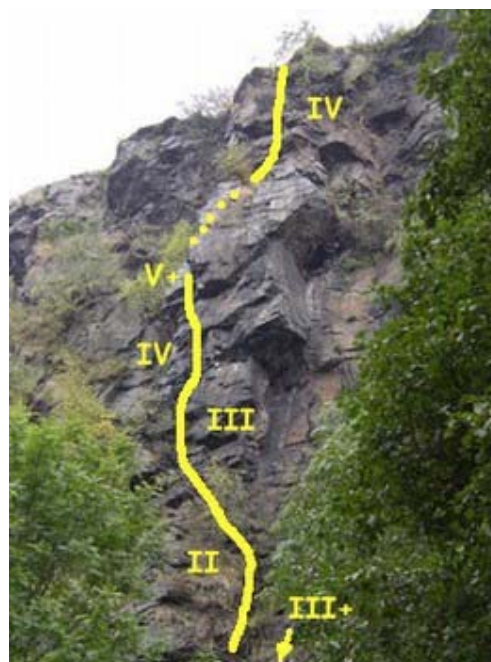
b) šikmo doleva přes převis a stěnkou na vrchol.

Kočka

Výstup dolní (J) stěnou samostatné skalní jehly vpravo pod vrcholovou pyramidou

1. **Italská V** - pravou částí stěny v horní části přev. (skoba) na lištu z té na polici doleva na hranu a po ní na vrchol.
2. **Direttissima IV** - přímo středem stěny na vrchol.

Centrální pilíř - soutěska Džbán

Tato cesta byla vylezena v roce 2002 v noci. Ve vstupní soutěsce pod hrází přehrady Džbán se lezlo často. Dnes je to ochránci přírody zakázané a leze se tam tedy jen občas a s rizikem pokuty.

Žabí skála

Skalní útvar v zadní části údolí vlevo od cesty. Úpatí tvoří kamenitý svah a šikmý plotnovitý žlab. Kolmými stěnami nad ním lze uskutečnit několik těžších nezajištěných výstupů. Horolezci je zřídka vyhledáván.

Zedkovy bloky

Skalní útvary s kolmými stěnami a převisy přímo vlevo u cesty v zadní části údolí. Z možných výstupů jsou nejvýznamnější:

- 1. Tři převisy V** - Výstup v pravé části skalní věže, u cesty. Lámovou stěnkou u pravé hrany a přímo přes převisy na vrchol.
- 2. Zedkova spára** - Koutovou spárou v dalším skalním bloku vpravo od věže pod vrcholový převis (skoba). Odtud:
 - a) Postavením IV** - od skoby přímo přes převis na vrchol.
 - b) Doleva V** - na balkón a krátkou kolmou stonkou na vrchol bloku.
- 3. Převis VI** - Hladkou trojúhelníkovou stonkou vpravo od předcházející cesty (skoba) a přes převis na vrchol bloku.

Čertovy nohavice

Popis: Osamělý skalní útvar v lese vlevo od cesty v závěru údolí. Tvoří jej dva skalní bloky oddělené komínem. Spadají stěnkami k J, S a V s několika krátkými výstupy.

- 1. Jižní cesta VI** - Na předskali prvního bloku a překročením na hranu. Přímo po ní nebo po šikmé plotně vpravo k vrcholu (keř). Krátce dolů a traversem po vodorovné lávce pod stěnkou na pravou hranu. Po ní na vrchol.
- 2. Komín** - Krátkou plotnou z V stěny do komína. Z něho:
 - a) Spárou III** - ve vnitřní stonce nebo hranou na 1. věž.
 - b) Hranou III** - vpravo nebo vnitřní spárou na pravou věž.
- 3. Šikmá plotna VI** - Výstup SV stěnou vpravo věže. Hranou na předskali, překročením do šikmé nepříznivě vrstvené plotny (břízka) a po ní na vrchol.
- 4. Věšák. VI.** Výstup S stěnkou. Nástup ve spádnicí vrcholu. Převislou stěnkou ke kruhu a od něho stále přímo na vrchol.

Poslední skála

Samostatný skalní útvar na pravé straně za potokem na konci údolí Divoké Šárky. Od úpatí skály a zvláště po její levé straně spadá až k potoku velké suťoviště. Horolezecky stojí za pozornost pouze stěny v dolní části masivu, v jejichž středu se tyčí vysoká Špičatá věž. Výstupy, vesměs v. t. a expon., nejsou zajištěny fixními prostředky. Popis zleva doprava:

- 1. Zelená spára IV** - Výstup v levé části stěny. Ustupujícím travnatým zářezem pod převis. Podél spáry šikmo doprava vzhůru a přes stupně na vrchol.
- 2. Jazyk VI** - Výstup středem levé stěny. Středem vpadlé stěny, která se výše zužuje (jazyk) pod převis. Travers doprava a přes hladkou stěnu na vrchol.
- 3. Špičatá věž V exponované** - Vytlačující Stěnkou na Z straně věže pod převis. Pod ním doleva a zpět do spáry nad převisem. Podél spáry na plošinku a po levé hraně na vrchol.
- 4. Mokrý kout V** - Výstup kolmou stěnou vpravo od věže. Hladkým mechovitým a mokřým koutem na poličku a z té převislím zářezem (vklíněná deska) na vrchol.

Kromě uvedených cest je v dolní části Poslední skály možnost dalších výstupů. V lese, jižně od této skály, je osamocený skalní blok **Padák**, kterým vede krátký výstup převislou spárou v Z stěnce (2 skoby).

Fotogalerie

Průvodce upravil a aktualizoval

Pavel Bechyně Kýsa

14. 12. 2008

<http://www.prvovystup.webovka.eu>

